

Όταν ο Τυφώνας κίνησε να πάρει τον Όλυμπο, έπεσε πανικός. Οι θεοί το έσκασαν στην Αίγυπτο. Ο Πάνας πρότεινε να μεταμορφωθούν σε ζώα για να γλιτώσουν. Ο Δίας έμεινε πίσω και μαζί του η ατρόμητη Αθηνά. Σειόταν η Γη, τραντάζονταν ακόμα και οι θαμμένοι στα Τάρταρα Τιτάνες, τα βουνά βογκούσαν. Ο Δίας άστραψε και βρόντησε. Ο Τυφώνας χτυπήθηκε, πισωγύρισε. Ο Δίας επιτέθηκε πάλι. Ο Τυφώνας υποχώρησε στη Συρία. Ο Δίας όρμησε καταπάνω του. Στα χέρια του κρατούσε και το φοβερό δρεπάνι με το οποίο άλλοτε η Γη είχε οπλίσει τον Κρόνο εναντίον του Ουρανού. Ο Τυφώνας μετρούσε τα τραύματά του αλλά δεν είχε πει ακόμα την τελευταία του λέξη. Ο Δίας χίμηξε να τον αποτελειώσει, σε μια πάλη σώμα με σώμα. Αυτή τη στιγμή περίμενε ο Τυφώνας.

Οι αμέτρητες οχιές του σώματός του κουλουριάστηκαν γύρω από τον Δία και κατάφεραν να τον ακινητοποιήσουν. Του έπεσε και το δρεπάνι. Το πήρε ο Τυφώνας. Έκοψε τα νεύρα των ποδιών και των χεριών του Δία που έτσι δεν μπορούσε πια να κινηθεί. Ο Τυφώνας τον πήρε στους ώμους του και τον μετέφερε ως το Κωρύκειο Άντρο, όπου τον απέθεσε ανήμπορο.

Το Κωρύκειο Άντρο ήταν σπηλιά στο βάθος ενός βαράθρου. Στην αρχαιότητα, υπήρχαν δύο: Ένα στην Κιλικία της Μ. Ασίας, στο εκεί ακρωτήριο Κώρυκος (σημαίνει σάκος προπόνησης των πυγμάχων) και ένα στους πρόποδες του Παρνασσού (κρησφύγετο του Οδυσσέα Ανδρούτσου στα χρόνια της επανάστασης του '21). Κάποιοι μυθογράφοι αναφέρουν ότι ο Δίας ρίχτηκε στη σπηλιά της Κιλικίας αλλά η συνέχεια των γεγονότων εξελίχθηκε κοντά στον Παρνασσό.

Ο Τυφώνας έκρυψε τα νεύρα του Δία σε μια σπηλιά, μέσα σε ένα σάκο από τομάρι αρκούδας, κι έβαλε την Δελφύνη να το φυλάει. Ήταν αυτή όμορφο κορίτσι από τη μέση και πάνω και φίδι από τη μέση και κάτω: Μια μικρογραφία της Έχιδνας.

Με τον Δία εξουδετερωμένο, την Αθηνά άπραγη και τους λοιπούς θεούς άφαντους και μεταμορφωμένους σε ζώα, ο Τυφώνας έμεινε μόνος κυρίαρχος. Όμως, η εξυπνάδα του ήταν αντιστρόφως ανάλογη προς την δύναμή του. Ο Ερμής και ο Αιγίπαν κατάφεραν να τον εξαπατήσουν και να κλέψουν τα νεύρα του Δία, τα οποία τοποθέτησαν στη σωστή τους θέση οπότε ο αρχηγός των θεών ανασυγκροτήθηκε.

Ο Ερμής μπερδεύτηκε στην υπόθεση ως θεός της κλεψιάς. Ήταν ο πατέρας του θεού Πάνα που με την ιδιότητά του ως αίγα εμφανιζόταν ως Αιγίπαν (επίσημα, γιος του Δία και της Αίγας, γυναίκας του Πάνα). Αίγα όμως (σύμφωνα με τον Πλούταρχο) ήταν και το όνομα ενός γιου του Πύθωνα, δράκου των Δελφών. Όλα αυτά τα περίπλοκα έκαναν κάποιους αναλυτές να υποθέσουν ότι ο Αιγίπαν είχε κάποια συγγένεια με τον Τυφώνα και, ουσιαστικά, τον πρόδωσε. Τα πώς και τι αναφέρονται σε μεταγενέστερη εκδοχή που ήθελε τον Κάδμο να είναι αυτός που κορόιδεψε τον Τυφώνα.

Σύμφωνα με αυτήν, ο γιος του Ερμή θεός Πάνας, μεταμφίεσε τον Κάδμο της Θήβας σε βοσκό που έπαιζε φλογέρα. Στο άκουσμά της, ο Τυφώνας μαγεύτηκε. Ο βοσκός του είπε ότι μπορούσε να παίξει ακόμα πιο όμορφη μουσική, αν ο Τυφώνας του έδινε τα νεύρα του Δία, να τα χρησιμοποιήσει για χορδές σε μια λύρα. Ο Τυφώνας τα έδωσε και ο βοσκός έφυγε με αυτά για να ξαναγυρίσει μόλις θα ετοιμάζε την λύρα. Όμως, αντί για βοσκό με λύρα, ο Τυφώνας είδε να έρχεται καταπάνω του ο Δίας.

Επέλαυνε πάνω σε άρμα που οδηγούσαν φτερωτά άλογα κι εξαπολύοντας εναντίον του κεραυνούς. Ο Τυφώνας αιφνιδιάστηκε. Υποχώρησε στο βουνό Νύσα. Αισθανόταν να χάνει τις δυνάμεις του. Οι Μοίρες βρέθηκαν εκεί γύρω. Κρατούσαν φρούτα στα χέρια τους. Ο Τυφώνας ρώτησε, τι ήταν. Οι Μοίρες του απάντησαν ότι τα φρούτα εκείνα είχαν μαγική δύναμη: Όποιος τα έτρωγε, αποκτούσε πάλι τις δυνάμεις του. Ο Τυφώνας τα έφαγε κι ένιωσε στ' αλήθεια να αποκτά πάλι την χαμένη από το αιφνιδιαστικό χτύπημα δύναμή του. Όμως, οι Μοίρες του είχαν δώσει να φάει τους «καρπούς της μιας ημέρας» που κανένα περιθώριο δεν άφηναν σε όποιον τους δοκίμαζε.

Ο Τυφώνας έφτασε στην Θράκη κι οχυρώθηκε πίσω από ένα βουνό. Στους κεραυνούς του Δία απάντησε εκσφενδονίζοντας ολόκληρα βουνά. Ο Δίας τα σημάδευε και τα χτυπούσε με κεραυνούς αλλάζοντας την πορεία τους: Τα εκσφενδονισμένα βουνά γυρνούσαν πίσω και χτυπούσαν τον ίδιο τον Τυφώνα. Το τέρας άρχισε να χάνει αίμα. Από αυτό, λένε, το βουνό ονομάστηκε Αίμος (υπάρχουν όμως και άλλες εκδοχές).

Ο Τυφώνας προτίμησε να φύγει δυτικά. Ο Δίας τον ακολούθησε. Τον πρόλαβε κοντά στη Σικελία. Άρπαξε την Αίτνα και την έριξε κατακέφαλα στον Τυφώνα που καταπλακώθηκε κάτω από αυτήν. Στην κορφή της Αίτνας, ο Ήφαιστος έστησε το αμόνι όπου λιώνει το σίδηρο. Από τότε είναι που από το βουνό ξεπετάγονται κατά καιρούς φλόγες και καπνοί. Κι από τα σωθικά του Τυφώνα βγαίνουν όλοι οι άνεμοι, εκτός από τους Βοριά, Νοτιά και Ζέφυρο που είναι παιδιά του Αστραίου από την Ηώ.

Η απειλή είχε τελειωτικά εξουδετερωθεί. Οι θεοί ξαναπήραν τις μορφές τους και επέστρεψαν στον Όλυμπο. Θυμήθηκαν ότι ο Πάνας τους είχε συμβουλεύσει να μεταμορφωθούν σε ζώα ώστε να γλιτώσουν από τον Τυφώνα. Κι ο Πάνας είχε μεταμορφωθεί σε αιγόκερο. Για να τον τιμήσουν, οι θεοί έσπειραν στον ουρανό τον ζωδιακό αστερισμό του Αιγόκερο. Έσπειραν και τον αστερισμό των Ιχθύων για να θυμούνται ότι η ωραία Αφροδίτη μεταμορφώθηκε σε ψάρι του ποταμού Ευφράτη.

Με όλα αυτά, ο Δίας επικράτησε οριστικά κι αναδείχτηκε από τα αδέρφια του και τους λοιπούς θεούς, βασιλιάς θεών και ανθρώπων.

(τελευταία επεξεργασία, 8 Σεπτεμβρίου 2020)